

Hlasujte za petangové ihrisko

Petržalčania radi športujú. O tom niet žiadnych pochýb. Aj preto mestská časť postupne buduje ďalšie a ďalšie športoviská. Či už išlo o veľký projekt novej plavárne, alebo o menšie streetworkoutové ihriská.

Väčšinu z nich buduje z vlastných financií, no ak je možnosť, hľadá aj iné zdroje. Teraz chce využiť financie z participatívneho rozpočtu Bratislavského samosprávneho kraja na výstavbu petangového ihriska (po ktorom, mimochodom, Petržalčania už dávno volajú), ktoré by mohlo vyrásť v lokalite ulíc Holíčska – Brančská. Ale k tomu, aby Petržalka dotáciu získala, musia prísť aj samotní obyvatelia. Tým, že dajú tomuto projektu svoj hlas. Lebo práve počet hlasov rozhodne o tom, kto napokon peniaze získa.

Podporiť výstavbu petangového ihriska môžete do 27. augusta na webovom portáli BSK. Každý môže hlasovať iba raz (t.j. jeden hlasujúci = hlas za jeden projekt). Po skončení hlasovania sa v rámci každého okresu zostaví finálne poradie projektov podľa počtu získaných hlasov. Podporené budú projekty s najvyšším počtom získaných hlasov v rámci daného okresu a to do výšky schváleného rozpočtu pre daný okres. **(tod)**

Bunkre sú mostom do minulosti

Budovanie opevnení (bunkrov) sa začalo približne v 30-tych rokoch minulého storočia

strany 8 - 9

Sad Janka Kráľa milujeme všetci

Petržalka je právom hrdá na svoj najväčší skvost – na najstarší verejný park v strednej Európe, národnú kultúrnu pamiatku, Sad Janka Kráľa.

Kým sa dostal do podoby, ako ho poznáme dnes, tak v 70. rokoch minulého storočia prešiel veľkou rekonštrukciou. Odstránili sa divorastúce kroviny, čím sa vizuálne park otvoril a vynikli mohutné stromy tvoriace kostru parku. V roku 2006 sa uskutočnila výrazná revitalizácia parku, pričom bolo odstránených vyše 200 chorých drevín, ktoré ohrozovali zdravie návštevníkov parku a rovnaký počet drevín bol vysadený. Pribudli aj druhy, ktoré dotvrdy neboli zastúpené. Postupne tu mestská časť vybudovala rozárium a vysadila trvalkové záhony. A hoci

je sad majetkom hlavného mesta, je zverený do správy petržalskej samosprávy. Historická zeleň (stromy tu majú 100 aj viac rokov) je pamiatkovo chránená, preto aj k starostlivosti o ňu treba pristupovať špecificky.

O tom, že sa Petržalka o sad stará tak, ako si takýto skvost zaslúži,

svedčí aj to, že na jeho údržbu je každoročne z petržalského rozpočtu vyčlenených takmer 200-tisíc eur. Každé ráno tu medzi siedmou a deviatou môžete vidieť ľudí, ako zbierajú smeti a vysypávajú odpadkové koše, podľa potreby polievajú rozárium a trvalky, strihajú ich, plejú, pred zimou ich ošetrí tak, aby nezamrzli. Okrem toho sa asphaltujú poškodené časti chodníkov, udržiavajú fontány a pitné zariadenia.

No, najväčšiu starostlivosť si určite vyžadujú trávnaté plochy a stromy. Kosenie, vyhrabávanie listia, ale najmä pravidelný monitoring stromov. Či nie sú vyschnuté, napadnuté škodcami, či sa do nich nezahryzla hniloba. Ak niektoré konáre ohrozujú návštevníkov, odborníci ich orežú, ak už je nebezpečný celý strom, tak sa vyrúbe a vysadí sa nový. Ak konáre poláme silná búrka alebo kalamita, tak sa okamžite odstraňujú.

Pokračovanie na strane 4

CITROËN C3 ELLE

**EXKLUZÍVNE U VÁŠHO
PREDAJCU CITROËN**

112€ / MESAČNE **5** ROČNÁ ZÁRUKA

INŠPIROVANÁ
TEBOU

VŽDY TRENDY

Platí od 1. 3. - 31. 8. 2018. Obrázok vozidla je ilustračný. Financovanie od CITROËN FINANCIAL SERVICES pre C3 ELLE za 11 990 €. Pri akontácii 6 594, 50 € splátka 112,40 € mesačne a pri výhodnom balíku havarijného a zákonného poistenia vo výške 33,81 €. Doba splácania 48 mesiacov. Spracovateľský poplatok je 5,65 % z ceny vozidla, odpredajný poplatok 1 €. PRMN 18,07 % vrátane poistenia. Príklad financovania je orientačný. Viac informácií nájdete na www.citroen.sk.

Už druhé (veľkodraždiakové)

A nebudeme si ho kaziť dlhým výpočtom, čo Petržalčanom roky rokúce nedáva a neposkytuje pri vode a okolo vody uvažovaná zóna oddychu, rekreácie a športu Veľký Draždiak – tak, ako by podľa urbanistickej štúdie z roku 2005 mala.

Objektmi, materiálovo, činnosťami, funkčne. Tak novodobo: esteticky, moderne, komfortne. (Že to tak aj naozaj môže byť, sa dá vidieť pri jazerách na Kuchajde v Novom Meste a na Štrkovci v Ružinove. A tiež už roky rokúce... Exkurzia do týchto areálov iných mestských častí by nepochybne prospela každému kandidátovi na petržalského starostu či poslanca miestneho i mestského zastupiteľstva pred novembrovými komunálnymi voľbami. Čo sa dá robiť a urobiť bez sľubov, výhovoriek a tárania. Ako vo výsledku „vyzerá“ kombinácia verejného a súkromného záujmu. I keď bez drôtov vysokého napätia, považovaného v Petržalke za hlavného vinníka veľkodraždiakového máločo až skoro ničoho.)

leto

ploty medzi ľuďmi. Deravé a hrdzavé. Tie pribúdajú.

Aké to však šťastie (všakže), že verejnosť sa za tie ploty predsa len kedy-tedy dostane. Že petržalských nevlastníkov, obyvateľov Petržalky, nepetržalský vlastník vpustí „do ohrady“ svojho majetku. Aká to radosť, že za plotmi je výnimočne pokosené, že je kde sa zložiť. Že z desiatich zdemolovaných spíčov sú aspoň dve funkčné, lebo boli roky, keď nebola ani jedna. Že pieskovisko, hojdačky a preliezačky pre deti sú prevádzkyschopné a neohrozujúce. Že je otvorené espresso, bufet U Tibiho. Že sú tam dve mobilné toalety, ba pred plotom i dočasná, mobilná prezliakáreň,

Pokračujme však po domácky, petržalsky - z núdze cnosť. Lebo aj to málo, čo už druhé leto je za vodou, za plotmi areálu medzi dvoma budovami - hotelom (niekdajší Bonbón) a poliklinikou Medissimo - v dotyku s Chorvátskym ramenom, je potrebné a v týchto chvíľach i nenahraditeľné. A nemuselo byť. Privykli sme na skromnosť, hoci mnohí si pamätáme - vtedajšie naše deti sú dnes už rodičia - iné, kvalitnejšie, bohatšie, zdravšie, estetickejšie, hygienickejšie i komfortnejšie „kormoránové“ časy... Naozaj verejné. Boli neplotové. Ploty boli vtedy len na hraniciach, ideologické medzi štátmi. Tie sa odstránili. Dnes sú vlastnícke

i keď na to určená budova je už desaťročie nefunkčná, chátra, ba sa až rozpadá. Ešteže bonusom súčasnosti sú hodiny jogy. A možno bude aj letné kino, napokon bolo kedy si. (Čo sa tam počas leta deje, možno nájsť na fejsbukovej adrese <https://www.facebook.com/drazdiak.pre.vsetkych>).

Aj preto, čo v tejto chvíli a v akom-takom užívateľskom stave na časti draždiakového brehu existuje, má v súčasnej šnúre júlovo-augustových 35-stupňových horúčav vizitku luxusnej destinácie sveta. Keď nie Maledivy, potom aspoň Malorka... Až tak sme „oskromneli“, privykli (a druhým veľkodraždiakovým letom) na to málo. Ale

aj tak, vďaka zaň Občianskemu združeniu Octopus, ale i lokálpatriotovi Marošovi Manóvi a jeho Mariane, najmä však Michalovi Radosovi. On si vzal na chrbát, na leto si od nového vlastníka prenajal areál „za plotom“. Na svoj účet, vlastné náklady. Keď som sa ho spýtal, prečo sa na to vôbec dal, na činnosť „do straty“ (mimochodom,

je zástupcom petržalského starostu), povedal len jedno-ducho: „Bývam neďaleko a tu, pri vode Veľkého Draždiaka, som prežildetstvo. Mne to takto stačí ako dôvod.“

Ešteže tak. Inak by, už druhé veľkodraždiakové leto, ktoré tu, a také, pre iných, vôbec nemuselo byť...

*Rudolf Gallo
foto: autor*

Glosa

Šup s tým do košíka

Nedávno som narazil na zaujímavé číslo – 6 862. To nie je výhra v lotérii, ale slovenský obchodný apetít. Presne takú sumu vraj vlani jeden kupujúci/ca priemerne nechal v obchodných centrách. To je informácia renomovanej inštitúcie. Teda vyše 570 eur mesačne. Skoro mi pukli sklá na okuliaroch. Ani sa veriť nechce. Určite tak nemíňali všetci bez rozdielu. Ale to už je čaro priemeru. Uvediem dva príklady.

Prvý: Môj dlhoročný známy ešte z bratislavskej éry mi telefonuje nepravidelne. Celkom pravidelne sa však vyťahuje, aké superjedivo si práve nakúpil. Špecialitky a superšpecialitky z Indie, Číny, Thajska, Maroka, v najhoršom prípade z Francúzska alebo Talianska. A k tomu, samozrejme, tie najpravejšie koreniny, bylinky a dochucovadlá. Vždy je trochu sklamaný, že neujúkam od obdivu. Ani neškripem zubami od závidia. Nech je ako chce, zrejme sa pohybuje nad uvedeným priemerom.

Najbližšie sa ho chcem spýtať pomerne delikátnu vec. Ak už teda venuje toľko nadšenia, pozornosti a peňazí výnimočnej konzumácii, rovnako by sa mal zachovať aj na opačnom konci, pri dekonzumácii. Aby celý proces mal naozaj tú najvyššiu úroveň. Kde teda kupuje toaletný papier?

Druhý: Spomínam si na susedu, ktorá v petržalskom paneláku bývala o poschodie nad nami. V istom nemenovanom supermarkete som ju stretával často. A vždy s letáčikom v ruke. Zakaždým kupovala akciové potraviny. Doma všetko našudovala a potom išla na istotu. Presne vedela, koľko na nákupe ušetrila. Raz som sa jej spýtal, či ju také nakupovanie baví. Povedala, že nebaví, ale baviť musí. K spomínanému priemeru sa nikdy ani len nepriblížila.

Mimochodom, ten priemer sa vraj rok čo rok zvyšuje. Naposledy o 400 eur. Pritom Česi a Slováci patria v nakupovaní za akciové ceny medzi preborníkov v Európe. Napríklad, u nás i u susedov je takých nákupov vyše polovica.

Až doteraz to bola jednosmerka – o peniazoch. A čo kvalita? Podaktorí tvrdia, že už je to na dobrej ceste, najmä po posledných otrasoch a rozhovoroch o dvojakej kvalite potravín. Iní naopak. Všetko po starom. Ani sám neviem, do ktorej skupiny sa zaradiť. Najmä po nedávnom zhladnutí videa, ktoré český kameraman nakrútil v zahraničí.

Z desaťkilovej šunky zázračne vyrobili dvadsaťkilovú. Stačilo na to farbivo, dochucovadlá a zjednodušene povedané, akési látky - stabilizátory. Aby neodtiekla pridaná voda, dokonca ani počas varenia. Pôsobivé. Potom som sa dozvedel, že vraj v tej našej šunke je mäsa ešte menej. Dobrú chuť.

Aký je rozdiel v nakupovaní muža a ženy, to som si vyskúšal na vlastnom tele. Moja mama a neskôr i žena sa občas rozhodli, že skontrolujú ponuku bratislavských obchodov. V čase rozvinutého socializmu supermarkety ešte neboli. Raz na okružnú cestu zobrali aj mňa. Tortúra trvala celú večnosť. Tovar si nechali vyložiť, primerali, omacali a nekúpili. Aká ponuka, taký výsledok. Ja som zatiaľ stál nablízku ako tĺk a tváril sa, že s tým nemám nič spoločné.

Po niekoľkých hodinách som sa potácal domov ako po prehratej bitke, zatiaľ čo obe dámy žiarili spokojnosťou. Niesli si zopár vzácných trofejí. Ja nič.

Vážení páni. Ak zistíte, že v domácnosti sa vám akosi premožili dámske topánky, sukne a možno aj čistiace prostriedky, zbystrite pozornosť. O vašu drahú polovičku sa možno pokúša nákupná chorobná závislosť. Shopoholizmus. Podľa odborníkov sa jej v hlave aktivujú receptory opiátov a pri nakupovaní sa cíti šťastná. Len, aby od samého šťastia celý váš majetok nerozflákala už dnes.

Aby nejaké to euríčko zostalo aj na zajtra.

Oskar Král

► Pokračovanie z titulnej strany

Sad Janka Kráľa milujeme všetci

Pagaštany každoročne postrekujú proti ploskáčikovi pagaštanovému, ktorý je ich najväčším nepriateľom. Petržalka teda robí maximum pre to, aby bol sad príjemným a bezpečným miestom pre oddych, prechádzky, šantenie detí.

A napriek tomu sa všetkému zabrániť nedá. Tak, ako pred pár dňami, keď sa z nepochybného zdravého stromu ulomil konár a zranil cyklistu. V tomto prípade zasiahla príroda. Zmeny teplôt, vietor, dažde, to všetko sa podpisuje pod život živých organizmov, medzi ktoré stromy nepochybne patria. Veď aj odborníci po preskúmaní odlomeného konára a celého stromu skonštatovali, že tento strom vôbec

nejavil žiadne známky toho, že by sa takéto čosi mohlo stať. Strom bol zelený, ne napadnutý škodcami, nebolo na ňom vidieť známky hniloby. A predsa sa z neho konár odlomil... Žiaľ.

Iste, nie všetko je v Sade Janka Kráľa ideálne. Na rekonštrukciu čakajú zariadenia zverokruhu, aj verejné toalety. Snahou petržalského miestneho úradu je nájsť možnosti na ich obnovenie. V súčasnosti sa zisťuje, v ako technickom stave sú, aby bolo jasné, akú investíciu si budú vyžadovať.

Starostlivosť o sad bude nepochybne jednou z priorit aj v budúcom volebnom období.

(sfv)

foto: Mária Halašková

PETRŽALSKÉ NOVINY

čítajte aj na webe

www.bratislavskenoviny.sk/petrzalka

www.DomacaRehabilitacia.sk
0903 246 167
už od 13€

NOVOOTVORENÁ
ZUBNÁ AMBULANCIA

STROMOVÁ 16, KRAMÁRE

prijíma
nových pacientov
bez bolesti a bez čakania

OŠETRUJEME AJ DETSKÝCH PACIENTOV

tel.: 0905 662 407
www.simkovicova.sk

OK Clean
www.okclean.sk

PRÁČOVŇA KOBERCOV
PROFESIONÁLNE ČISTENIE A PRANIE KOBERCOV
KOMPLETNÝ SERVIS A STAROSTLIVOSŤ O KOBERCE

ODVOZ - DOVOZ - ZDARMA
nad 6 m², pri nákupe nad 40,- Eur

TEL.: 0949 111 630
ZBERNÉ MIESTA : WWW.OKCLEAN.SK

STAROHÁJSKA

HAANOVA 52, BA-PETRŽALKA PIVÁREŇ.SK

KAČACIE HODY

350 G PEČ. KAČACIE STEHNO,
200 G ČERVENÁ KAPUSTA, 3 KS LOKŠE

10,90 €

1/2 (1 150 G) PEČ. KAČICA,
400 G ČERVENÁ KAPUSTA, 6 KS LOKŠE

21,90 € **15,90 €**

2,3 KG PEČENÁ KAČICA,
800 G ČERVENÁ KAPUSTA, 12 KS LOKŠE

39,90 € **28,90 €**

INFO A REZERVÁCIE: **0944 186 328**

Tešíme sa na vaše podnety, návrhy, reakcie: petrzalskenoviny@gmail.com

PLANEО
Elektro

ELEKTRO

PRE KAŽDÉHO

PLANEО ELEKTRO SLNEČNICE HĽADÁ PRÁVE TEBA

- Staň sa členom najúspešnejšej siete elektropredajcov
- Vybuduj si u nás kariéru
- Pracuj s najmodernejšími technológiami v elektre
- Zúčastni sa atraktívnych školení a staň sa expertom

KONTAKTUJ NÁS - PLANEО ELEKTRO BRATISLAVA SLNEČNICE

E-MAIL: PRACA@PLANEOELEKTRO.SK • TEL.: 02/21291191

Marian Greksa

**KANDIDÁT
NA STAROSTU!**

mgreksa292@gmail.com

ZAŽIAR AKO PREDAVAČ/KA -

POKLADNÍK/ČKA V BRATISLAVE

V ČASTI PETRŽALKA A NA DUNAJSKEJ ULICI

NÁSTUPNÁ MZDA:

473 € - 917 €*

GARANTUJEME 4 ROKY NÁRAST MZDY

Správna voľba

www.lidl.sk - sekcia Kariéra

top
EMPLOYER

EUROPE
2018

CERTIFIED EXCELLENCE IN EMPLOYEE CONDITIONS

top
EMPLOYER

SLOVENSKO
2018

CERTIFIED EXCELLENCE IN EMPLOYEE CONDITIONS

*podľa druhu úväzku (20 - 38,75 h/týž.)

Z učiteľky matematiky sa stala šperkárka

Väčšina detí nevie, čo by chcela v živote robiť, chvíľu ich baví to, potom zas ono. Samozrejme, každý chlapec si prešiel tým, že chce byť smetiari, policajt alebo kozmonaut. U dievčat vždy viedli profesie herečka, speváčka či modelka. A najnovšie chcú byť deti „youtuber-mi“. To, čím sa ale naozaj stanú, závisí nielen od nich samých, ale aj od rôznych životných okolností. Presne tak, ako v príbehu **Martiny Kazdovej**.

Ona je zo Starej Turej, on z Nového Mesta nad Váhom. Boli spolužiaci z gymnázia. Na konci druhého ročníka sa dali „dokopy“ a odvtedy sú spolu. Preskákali vzájomne roky, kedy ona študovala na vysokej škole v Bratislave a on v Žiline. Z nej sa stala učiteľka matematiky a biológie, z neho odborník v oblasti IT. Po škole sa vzali a usadili v Žiline. Všetko išlo v zabehnutých koľajach, až kým neprišla ponuka z Bratislavy. Martina Kazdová vtedy ešte netušila nielen to, že sa bude opäť sťahovať do Bratislavy, ale ani to, že ju nebude živiť odbor, ktorý vyštudovala, ale niečo úplne iné.

Čo sa stalo, že ste sa presťahovali do Bratislavy?

Keď mala dcéra 1,5 roka, manžel dostal ponuku na prácu v Bratislave. Zvažovali sme, či ju prijať alebo nie. Vtedy sme bývali v Žiline a veľmi sa nám tam páčilo. Boli tam hory, možnosť dobrej turistiky, ja som tam pred materskou učila na športovej škole matematiku a biológiu. Nechcelo sa mi veľmi odchádzať. Nakoniec sme sa rozhodli, že ideme. Kým manžel našiel byt, bývali sme ešte 1,5 mesiaca u svokrovcov v Novom Meste nad Váhom. Keď manžel hľadal byt, mala som jedinú požiadavku: „Nehľadaj byt v Petržalke.“ Petržal-

ka mi pripadala strašne veľká, paneláková, neosobná... Keď mi manžel volal, že našiel byt, moja prvá otázka znela: „Kde?“ No, čo vám poviem, nechcela som sa naň ísť ani pozrieť. Nakoniec ma presvedčil. Byt bol na Vavilovovej ulici, kúsok od centra, čo sa mi zdalo celkom fajn. A tak sme sa sťahovali. Bolo to 1. decembra, skoro sa stmievalo, na ihrisko sa ísť nedalo a manžel chodil domov podvečer. Zvykanie nebolo jednoduché. Keď som neskôr na ihrisku stretla spolužiačku, veľmi ma to potešilo. Bývala neďaleko nás a nahovorila ma, aby som s ňou išla do Klubu 22. Vraj tam chodí so synom na cvičenia a tvorivé dielničky. A odrazu to začalo byť iné. Spoznala som iné mamičky s deťmi, našla si kamarátky. Takto sa začal náš nový život v Petržalke. I keď sme vymenili podnájom ešte niekoľkokrát, kým sme si kúpili vlastné bývanie, z Petržalky by som už neodišla. Bývame tu už viac ako 17 rokov. Cítim sa tu veľmi fajn a neviem, prečo som voči tejto časti mesta mala také predsudky. A možno to bol len strach z neznámeho...

Kde ste pracovali predtým?

Po skončení vysokej školy som pracovala ako učiteľka matematiky a biológie na športovej škole v Žiline. Keďže

sme sa presťahovali, do práce som sa vrátiť nemohla. A tak som rozmýšľala, čo budem robiť po skončení rodičovskej dovolenky. Vtedy mi známa zavolala, či by som nechcela pracovať v poisťovni. Najskôr som ponuku okamžite zavrhol. Ja a v poisťovni? Toto vôbec nie je práca pre mňa. Nebudem chodiť niekde ako „agent s teplou vodou,“ povedala som si. Známa ma však presvedčila, aby som šla aspoň na pohovor a uvidím. A, ako sa vraví, odriekaného chleba najväčší kus, prijali ma a v poisťovni som pracovala 11,5 roka.

Prečo ste sa rozhodli odísť?

Syn začal chodiť do školy a ja som začala mať rôzne zdravotné problémy, trápila ma aj krčná chrbtica, a tak som sa už nevedela, nemohla a vlastne ani nechcela vrátiť na pôvodné pracovné miesto. Navyše, manžel bol stále na pracovných cestách. Preberali sme to spolu a prišli k záveru, že našou prioritou je rodina. A tak som v poisťovni dala výpoveď a začala uvažovať, čo budem robiť ďalej. Povedala som si, že je načase skúsiť sa živiť kreatívnou prácou. Najskôr som chcela vyrábať

mydlá, ale odstrašila ma byrokracia, ktorá nastane, ak si chcete spraviť doma vlastnú dielničku. Pri každom jednom mydličku, keď pridáte čo i len kvapku éterického oleja, už musíte mať certifikát. Priznávam, odradilo ma to. A tak som nakoniec skončila pri korálikoch.

Ako sa z učiteľky matematiky stane šperkárka?

Už od detstva som išla tromi smermi a nikdy som sa nevedela rozhodnúť, čo mi je najbližšie. Bavila ma matematika a vedela som, že je to cesta, ktorá by sa mi páčila. Mala som však rada aj biológiu, zbierala a sušila som bylinky, motala som sa v prírode, chodila rada na turistiku, zbierala huby, čučoriedky, jahody... A moja, dnes už 86-ročná, babička ma priviedla k štrikovaniu, háčkovaniu a vyšívaniu, kto-

rým som sa odmala venovala. Zároveň som chodila aj na výtvarný krúžok. Myšlienku navštevovať ho mi vnukla moja učiteľka výtvarnej výchovy, ktorá ma na hodine videla kresliť Auroru a obrázok sa jej tak zapáčil, že ma zavolala k nej do krúžku. Ku koncu základnej školy som sa rozhodla, kam pôjdem ďalej. Veľmi som zvažovala, že vyskúšam umelecký smer, ale keďže moje záujmy boli rôznorodé a lákalo ma aj štúdium matematiky, skončila som na gymnáziu. Už počas neho sa moja tvorivá časť

rozvinula naplno a ja som sa venovala rôznym výtvarným technikám. A opäť prišlo rozhodovanie, na akú školu ísť po gymnáziu. Keby existovala kombinácia matematika, biológia a výtvarná výchova bolo by to pre mňa jednoduché. Ale taká možnosť nebola a tak, keď ma môj profesor matematiky podporil v tom, aby som šla študovať matematiku, padlo definitívne rozhodnutie. Domáce kreatívne tvorenie mi však zostalo. Žeby som sa ním začala živiť mi napadlo až v čase, keď som odišla z poisťovne a zvažovala, ako ďalej.

Čo bolo prvotným impulzom, že vyhrala výroba šperkov?

■ Raz ku mne prišla kamarátka a mala na sebe zaujímavé náušnice, kamienky Swarovského obšíte niťou. Ja som taká „straka“, odmalicka milujem

bížutériu, a tak ma jej nové náušnice okamžite zaujali. Na moju otázku, odkiaľ ich má, mi povedala, že ich kúpila od kolegyne, ktorá takéto náušničky šije. Mne viac nebolo treba, okamžite som chcela náušničku preskúmať. A potom som „googlila“, ako sa takéto šperky vyrába. Zaujalo ma to natoľko, že som si ich výrobu chcela ihneď vyskúšať. Tak som začala hľadať v Bratislave obchody s korálkami, radila sa s ich majiteľkami či predavčkami ako začať, čo k tomu potrebujem a podobne. Prvé náušničky som vyrobila sebe a začala ich nosiť. Mójmu okoliu sa páčili, a to mi dávalo pocit, že moja tvorba by mohla mať zmysel, mohla sa druhým páčiť. Postupne som si začala študovať na internete postupy a veľa skúšala.

Kde čerpáte inšpiráciu?

■ Čerpám ju rôzne. Buď si otvorím škatuľu s korálkami a kombinujem, čo by sa s čím dalo spojiť. Veľa sa inšpirujem aj na internete, a tam sú odborníci najmä Rusky a Ta-

lianky. Aj keď napríklad Rusky majú v oblube prehnane zdobené a ich náušnice sú často veľké, vždy je tam niečo, nejaký prvok (napríklad uloženie korálikov), ktorý si z toho zoberiem. Aj keď ma veľmi baví tvoriť, vymýšľať kombinácie farieb a tvary náušničiek, táto práca nie je iba o tom. Je to aj o hľadaní vhodného materiálu, ihiel, lepidiel... Kedysi som aj ja začínala s bežne dostupnými korálkami, dodnes ich mám doma plnú škatuľu, ale už ich nepoužívam a pravdepodobne ich časom rozdáam deťom na hranie. Keďže som však perfekcionista, dbám na to, aby moje korálky boli čo najkvalitnejšie. Osvedčili sa mi najmä české, vyrobené v Jablonci nad Nisou.

Ako ste sa k týmto korálkom dostali?

■ Každý rok s manželom chodíme v čase výročia svad-

by na krátky wellness pobyt. Deti dáme k starým rodičom a my si trochu oddýchame. A keďže ma môj manžel neskutočne miluje, na 20. výročie svadby vymyslel pre mňa veľké prekvapenie. Do poslednej chvíle mi tajil, kam pôjdeme. Zobral ma do Liberca, ktorý je neďaleko Jablonca na Nisou, známeho mesta s tradíciou výroby kvalitných korálikov. Práve v ňom mi u jedného výrobcu vybavil exkurziu vo výrobní. V tejto firme sa vyrábajú (okrem iných) aj známe korálky, tzv. ohňovky. Svoje meno dostali podľa toho, že sú leštené ohňom. Okrem výroby sa tam nachádza aj malé múzeum a, samozrejme, predajňa s obrovským množstvom materiálu. Prišli sme tam o 11.00 h a odchádzali v čase záverečnej, o 17.00 h. Manžel mi zaplatil aj kurz výroby šperkov, ktorý vedie pani v predajni. Venovala sa mi takmer 3 hodiny. A pre mňa to bolo niečo úžasné. V tomto kraji sme navštívili aj múzeum skla v Jablonci

nad Nisou, ako aj inú výrobnú, kde sa zas vyrábajú voskované perličky. A bonusom bolo, že som si nakúpila množstvo skvelých korálikov, ktoré sú kvalitou niekde úplne inde ako tie, ktoré kúpite v bežných obchodoch.

Čím sú vaše šperky špecifické?

■ Som silná alergička na nikel, a tak všetky moje šperky majú uzávery z chirurgickej ocele. Takže, okrem toho, že sú to vždy originály z kvalitného materiálu, nehrozí, že na ne pokožka zareaguje. Navyše, viem klientke vyjsť vždy v ústrety a vyrobiť šperk presne taký, aký si predstavuje.

Pre koho sa vyrába najľahšie?

■ Najlepšie sa mi tvorí pre človeka, ktorého poznám, viem čo nosí, aké má rád farby, aké farby neoblubuje, či je

jemnejšia povaha alebo skôr „živel“ a podobne.

Setli sme sa na Dňoch Petržalky. Prečo ste sa rozhodli sa prezentovať práve tam?

■ Dni Petržalky boli mojou prvou príležitosťou na prezentáciu. Váhala som, či ísť alebo nie, keďže v tom čase mali obe moje deti kiahne. Našťastie, termín bol práve v čase, keď synovi kiahne ustupovali a dcére sa iba začínali. I keď som najskôr mala strach, ako to dopadne a či o moju tvorbu bude záujem, neľutujem, že sme tam s manželom boli. Spoznala som tam množstvo iných ľudí, ktorí tiež niečo vyrábajú. Veľa z nich býva neďaleko nás a nepoznali sme sa, čo bola škoda. Vymenili sme si čísla a dnes sme v kontakte.

Kedy šperkárka pracuje?

■ Pracujem vtedy, keď mám čas. Niekedy začínam pracovať aj okolo jedenástej večer. Vtedy už musím nasadiť aj okuliare, ktoré bežne nenosím. Samozrejme, keď mám termín objednávky, čas si musím nájsť aj počas dňa, keďže termíny sú pre mňa „posvätné“.

Nerozmýšľali ste nad tým, prezentovať sa v rôznych handmade skupinách na internete?

■ Nechcem ísť formou tých-

to skupín, keďže sa v nich človek často stráca, ceny sa veľmi líšia a aj kvalita materiálu a výrobkov je veľmi rôzna. Na prezentáciu používam svoju vlastnú webovú stránku a facebook. Časom si plánujem spraviť e-shop.

Máte zatiaľ nejaký nespĺnený pracovný sen?

■ Áno, rada by som robila vlastné kurzy výroby šperkov či iných handmade výrobkov. Podarilo sa mi raz vyskúšať si vedenie takéhoto kurzu na jednej firemnej akcii a veľmi sa mi to zapáčilo. Takže, do budúcnosti zvažujem ísť aj týmto smerom...

Kto vás v práci najviac podporuje?

■ Najväčšiu podporu dostávam od manžela, detí a mojich dobrých kamarátok a som im za to veľmi vďačná. Napriek tomu, že manžel je introvert, na Dňoch Petržalky ma veľmi prekvapil. Oslovoval ľudí, ponúkal moje výrobky a najmä, vyšiel zo svojej komfortnej zóny. Mám šťastie, že ma vo všetkom podporuje, je na mňa hrdý. Samozrejme, je to vzájomné a som rada, že aj po tých rokoch, ktoré sme spolu, si jeden druhého vážime, pomáhame si, držíme spolu.

Katarína Mrázová
foto: autorka

Bunkre sú mostom do minulosti

Budovanie opevnení (bunkrov) sa začalo približne v 30-tych rokoch minulého storočia a bolo reakciou na rozmach Hitlera a jeho stúpencov. Na Slovensku bolo postavených niekoľko stovák obranných objektov, ktoré boli súčasťou opevnenia, čo sa tiahlo od Ostravy, cez severnú a južnú Moravu až na Slovensko a Zakarpatskú Ukrajinu (vtedajšia časť Československa) a tvorili ucelené obranné úseky. Nie všetky objekty sa však zachovali. Tie, ktoré nájdeme aj dnes, sa nachádzajú v údolí rieky Morava, v Komárne, ale aj u nás, v Bratislave. Jediný ucelený systém sa nachádza v Petržalke a bunkre kopírujú štátnu hranicu. Začínajú sa pri Karloveskom ramene, prechádzajú okolo hraničného priechodu Berg, sídlisko Kopčany a Lúky, Chorvátske rameno a opäť sa končia pri Dunaji. Keďže si Petržalka ctí historické udalosti spojené s našou mestskou časťou, porozprávali sme sa s hlavnými aktérmi obnovných kultúrnych pamiatok.

Miroslav Košírer, OZ Zachráňme petržalské bunkre

Kolko bunkrov máme v Petržalke?

■ V Bratislave bolo pôvodne 15 bunkrov. Momentálne ich máme 13, keďže niektoré z nich boli zničené pri výstavbe diaľnice. Každý bunker má svoj názov, napr. Štěrkovište, Mulda, Paseka, Lány, Vrba, Hřbitov, Cvičiště a iné. Z pochopiteľných dôvodov sú názvy bunkrov v češtine. Rekonštruovaných bunkrov, do ktorých sa ľudia môžu prísť aj pozrieť, máme v Petržalke tri. Samozrejme, ideálne by bolo opraviť všetky a priblížiť

mladým aj tým starším dejiny Petržalky zážitkovou formou. Bohužiaľ, nie je to také jednoduché...

Ako ste sa vy dostali k oprave bunkra?

■ Najskôr som objavil vojen-

ský cintorín, ktorý bol v dezolátnom stave. Sám som odpratával niektoré pozostatky vojakov... Neskôr sme dali do Večerníka článok s názvom Cintorín na konci sveta a po pol roku sa tejto informácie chytili veľvyslanci. Nasledo-

vala zbierka na jeho opravu. Ja, ako fotograf, som si počas opravy postupne robil zábery z jeho rekonštrukcie a plánoval z nich spraviť výstavu. Ako som sa tam tak prechádzal, objavil som zarastený bunker, v ktorom sa schádzali narko-

mani. Vyhodili sme ich odtiaľ, bunker vyčistili, vyrobil som 150 fotografií z rekonštrukcie cintorína, natiahal špagáty, pripevnil na ne fotografie svorkami a výstava v autentickom prostredí bola hotová. A mala veľký úspech.

Komu bunker patril a ako ste ho získali vy?

■ V čase, keď som bunker našiel, bol majetkom nikoho, nik sa k nemu nehlásil, dokonca ani „armáda“. S kolegom som sa preto dohodol, že spravíme dobrovoľnícku akciu a bunker opravíme, veď je to predsa časť našej histórie. Založili sme občianske združenie – Zachráňme petržalské bunkre - investovali sme vlastné finančné prostriedky a čas a vzniklo múzeum o dejinách československej armády, zamerané na vzdelávanie detí a mládeže. Keď už bolo všetko opravené, ozvala sa „armáda“, že bunker je ich. A tak sme si ho museli od nich odkúpiť.

Máte nejakú predstavu, ako by mohli petržalské bunkre fungovať?

■ Mojou víziou je vybudovať niečo podobné, ako je napríklad v Normandii – teda komplex múzeí zameraných na určitú oblasť, ktoré ročne prilákajú tisíce návštevníkov. Bolo by to prospešné nielen školám či obyvateľom, ale pomohlo by to aj cestovnému ruchu. Rád by som opravil aj bunker č. 13, ktorého potenciál by sa dal veľmi pekne využiť. Bohužiaľ, z majetkovo – právneho hľadiska to momentálne nie je možné.

Pomáha vám mestská časť pri rekonštrukciách či aktivitách, ktoré v bunkri robíte?

■ Mestská časť Petržalka je členom nášho občianskeho združenia. Sme veľmi radi, že sa starosta Vladimír Baján do

toho zapojil a veľmi nám pomohol. Zastrešil alebo organizoval veľa našich podujatí. Pritiahol k nám známe osobnosti, dokonca aj amerického veľvyslanca. Podporuje iniciatívu nielen nášho združenia. Vďaka nemu bunker výborne funguje a dnes k nám chodia nielen jednotlivci či rodiny s deťmi, ale aj žiaci materských, základných a stredných škôl. A musím skonštatovať, že ich téma bunkrov veľmi zaujíma.

Spája sa s bunkrom nejaká zaujímavá povera?

■ Áno, vraví sa, že keď sa mladá dvojica príde pozrieť na západ slnka pri bunkri, do roka a do dňa sa zosobášia. Stalo sa to aj mojej dcére a

Potvrdil nám to aj jeden vojak, ktorý bol istý čas v bunkri. Ako dokument slúži aj fotografia, na ktorej je Eva zachytená.

Na záver nám povedzte, či ste v súvislosti s bunkrom zažili milú alebo vtipnú príhodu.

■ Jedného dňa sem prišli štyria žiaci, jedno dievča a traja chalani. Mohli mať od 12 do 14 rokov. Vraj u nás boli so školou a veľmi sa im páčilo, tak sa prišli pozrieť opäť. „Ujho, my sme sa prišli pozrieť znovu, ale nemáme peniaze, lebo ešte nezarábame“, povedali mi. Tak si to tu môžete odpracovať, povedal som a podal im náčinie na úpravu bunkra. Vedel som, že aj tak si to budem musieť opraviť (veď to

Ivan Janiš, OZ B-S 6 Vrba

Povedzte nám niečo o bunkri „Vrba“.

■ Tieto objekty sa pôvodne volali ochranný úkryt či pechotný zrub. Všetci ich však volali jednoducho bunkre. V rokoch 1933 - 1936 sa stavali typy Šnejdárka a neskôr, v rokoch 1937 - 1938, typy ŘOP. O výstavbu nášho bunkra sa zaslúžil generál Jozef Šnejdárka a bol postavený v roku 1934. Názov dostal B - miesto kde sa nachádzal - Bratislava, S - stanovište, 6 - poradové číslo stavby a „Vrba“ - krycí názov. Bunker B-S 6 Vrba postavil 4. ženijný pluk z Bratislavy. Bunkre sa nikdy nestavali podľa šablóny a každý takýto objekt je jedinečný a atypický.

Ako ste sa dostali k tomu, že máte vlastný bunker?

■ Po 2. svetovej vojne sa o bunkre starala armáda a viac menej ich aj udržiavala. Zlom nastal v roku 2000, keď sa armáda rozhodla bunkre ako prebytočný majetok predať za symbolickú 1 Sk. Nik však o bunkre záujem nemal a my sme boli ešte veľmi mladí a bunkre nás vôbec nezaujímali. Samozrejme, pechotné zruby postupne chátrali, rozkrádali sa, nastahovali sa tam bezdomovci, narkomani... Zmena nastala v roku 2009, keď sa jeden fotograf rozhodol zorganizovať výstavu fotografií v bunkri B-S 8 Hřbitov. Pre veľký záujem návštevníkov sa na ňom začali robiť rekonštrukčné práce, do ktorých sme sa pridali už aj my. Zmeny, ktorým bunker prešiel, boli na nepoznanie. Neskôr sme spoločne založili OZ Zachráňme petržalské bunkre. A keďže už názov OZ napovedá, že ide o viac bunkrov v Petržalke, rozhodol som sa spolu s ďalšími štyrmi kamarátmi, že zachráňme ďalší. A tým bola naša Vrba.

Nemali ste problémy s rekonštrukciou či majetkovo-právnym vysporiadaním objektu?

■ S rekonštrukciou ako takou nie, s kúpou objektu áno. Začali sme opäť odznovu. Požiadali sme úrady, že by sme radi zrekonštruovali ďalší bunker, na čo nám oni odpovedali, že vraj: „To môže povedať každý, že zrekonštruuje bunker“. A tak sme znovu museli založiť nové občianske združenie,

brali do úvahy počiatočný stav, nie to, čo sme do neho investovali z vlastných prostriedkov. Povedal, že v poriadku. Nakoniec nám prišla vojenská polícia oznámiť konečnú sumu – 4 590 €. Neverili sme vlastným očiam. Objekt, ktorý ponúkali za 1 korunu, nám ponúkli za takmer päťtisíc eur. A tak sme museli zohnať peniaze. Jeden si požičal z banky, ďalším požičali rodičia a tešili sme sa, že bude bunker náš. Chyba! Až na poslednú chvíľu nám dali vedieť, že bunker ide do dražby a suma 4 590 € je vyvolávacia cena. Neostávalo nám nič iné, len dražiť vo virtuálnej aukcii. Počas nej nám doslova tiekli nervy. Protivník v aukcii neustále prihádzoval na poslednú chvíľu. Nakoniec sa nám podarilo v poslednej minúte prísť 500 €. Suma za náš bunker vtedy už bola 7 000 €. A vyhrali sme. Objekt bol náš a my sme sa stali hrdými majiteľmi.

Aké sú prevádzkové náklady?

■ Prevádzkové náklady sú okolo 1 500 €, kde spadajú aj náklady na benzín do generátora, nájom za pozemok, daň z nehnuteľnosti, rôzne dobové artefakty, ktoré zháňame aj cez internet, kosenie trávy okolo pozemku a mnohé iné.

Pozemok pod vašim bunkrom patrí cirkvi. Prečo nie je váš?

■ Niekoľkokrát sme prosili cirkev, aby nám pozemok pod bunkrom a v jeho okolí predala alebo aspoň dala do dlhodobého prenájmu. Vraj sa nedá. Maximálne nám ho môžu dať na tri roky. Čo nám situáciu vôbec nerieši, nakoľko takto nemôžeme žiadať ani o rôzne dotácie, fondy a podobne, z ktorých by sme mohli opäť investovať do opráv či vybavenia bunkru.

Čo vás najviac teší?

■ Bunker „Vrba“ je ako naše dieťa. Staráme sa oň a teší nás každý pokrok, každý nový dobový predmet. A, samozrejme, veľkú radosť nám robia návštevníci, či už ide o jednotlivcov alebo skupiny a či je to počas roka prípadne v rámci akcií Noc múzeí a Noc lampášov.

Katarína Mrázová
foto: autorka

mnohým známym, dokonca vraj aj „staropetržalčanovi“, Jaroslavovi Gustafíkovi.

Je pravda, že vo vašom bunkri bola Eva Braunová?

■ Je to pravda, Eva Braunová s Hitlerom tam naozaj boli.

boli ešte deti), ale chcel som, aby mohli aj oni priložiť ruku k dielu a byť hrdí na to, že pomohli dobrej veci. Po práci som ich obdaroval vojenskou odmenou - dostali odznaky. Neverili by ste, ako sa tešili. A ja s nimi.

Pre koľko ľudí je bunker určený?

■ Pôvodne bol stavaný pre približne 10 ľudí. Veliteľom objektu bol zvyčajne desiatnik a s „kolegami“ z iných objektov sa dorozumieval prostredníctvom telefónnej siete.

tento raz s názvom OZ B-S 6 Vrba. Objekt sme vyčistili, vymaľovali, doplnili výdrev a čakali, že už bude náš. Keď bolo všetko spravené, prišiel znalec a pre úrady spravil odhad ceny. Argumentovali sme priloženou fotodokumentáciou, aby

Tak si myslím

Čas v čase našom

Letný čas ako systémová úprava merania času, kontra zimný, teda snežný, v našich podmienkach čas normálny. Ponechať či zrušiť? Európska komisia získava názory občanov Únie, zainteresovaných strán i členských štátov na prípadnú zmenu jeho aktuálnej úpravy. Stanoviská budú rôzne, príde lobovanie, špekulácie a svoje zohrá aj politika. Hodina sem, hodina tam. Čas je to, čo merajú hodiny.

V počiatočných rokoch ľudského bytia sa jediným chronometrom praotcov stal ich vlastný žalúdok signalizujúci lačnotu v kombinácii s východom a západom slnka. Neskôr si miestny špekulant, nespokojný s barbarským prístupom k časomiere, všimol stromy, pod ktoré presunul svoje trvalé bydlisko z rodných košatých korún a podujal sa merať čas podľa dĺžky tieňov. Ďalší avantgardista bez nároku na akúkoľvek publicitu zistil, že presnejší ako dĺžka, bude smer tieňa. Keďže v miestach bez trvalého porastu bolo nepraktické vláčiť so sebou celý stromec, tak si ho vystružikoval na mobilnú pomôcku, ktorá v učeních knihách má prozaický názov gnómon. Cez riečicu času svetlo sveta postupne uzreli hodiny snečné, vodné a pieskové, ohňové i mechanické... To už boli chronometre v pohybe, aby ich večne nepokojný duch človečí nakoniec zastavil. Vraj hodiny kremikové, atómové či céziové idú tak, že stoja, pretože sa regulujú kmitočtom vyžarovaným pri kvantových prechodoch molekúl či atómov medzi energetickými hladinami.

Čo sú kvantové prechody atómov je všeobecne známe. Tak, ako počítanie času. Deň má dvadsaťštyri hodín, hodinu delíme na šesťdesiat minút, rok má dvanásť mesiacov, tie po štyroch týždňoch, ktoré pre zmenu majú sedem dní a aby sme to mali ešte menej pochopiteľné, sekunda má drobné v desatinách, stotínach... Mišmaš, ktorému sa na počudovanie nikto nečudoval, lebo predsa o meraní času všetci všetko vieme. Menej vieme o tom, že čas je vedecky potvrdený rizikový faktor, a to nielen v prípadoch oneskorených príchodov z krčmy a iných spoločensky prospešných zariadení. Čím častejšie sú manželka či priatelia spolu, tým je hrozba konfliktu, neraz ústiaca do kadejako týranej manželky či neregistrovaného partnera, akútnejšia. Zmena ako soľ života v každom čase. O nedobrovoľnej zmene v osobe vlastníka vie svoje aj viac ako dvadsaťpäťtisíc poškodených, ktorých v roku 2017 v byte či podniku navštívili vlamači, rozprávať by mohli mnohé banky utešujúce sa myšlienkou, že lupiči raz vstúpia do seba a zabudnú sa tam. Zbojstvo máme v krvi po Jánošíkovi. V znaku ešte nie. Z daného uhla pohľadu sú pochopiteľné i výjazdy politikov do širšieho sveta, pokiaľ možno čo najexotickjšieho. Dočkali sa svojho času. Dočkať času sa tak skoro nepodarí tým, ktorým sa na súdoch predlžuje priemerný čas v občianskoprávných konaniach. Pokiaľ v roku 2007 to bolo „len“ niečo cez 15 mesiacov, vlni naše zúplna nezávislé súdy čas ten cválajúci natiahli na takmer 21 mesiacov (Zdroj MS SR). Stratégia eliminácie súdnych prietahov má času neúrekom, ale nápadov niet. Na rozdiel od podnetov týkajúcich sa zjednodušenia meracieho systému času nášho každodenného. Tých už bolo! Zo širav svetových oddávna prichádzali návrhy skončiť so starinou v podobe delenia minút a hodín v šesťdesiatkovej sústave, ktorá prežila aj zrod metrickej sústavy jednotiek. Prejsť na desiatkovú je vraj výhodnejšie, keď už pre nič iné, tak preto, lebo aj na rukách máme zvyčajne desať prstov. A tie si vie každý zrátať. Pred rokmi minulými nás zodpovední pracovníci, vtedy ešte Československého metrologického ústavu, ubezpečili, že prinajlepšom do skončenia druhého tisícročia zjednodušenie meracieho systému nehrozí. A zrejme tak skoro ani nebude.

Tak si myslím, že v plynúcom čase umelé posúvanie ani systémové úpravy čas nepozná. Azda preto je večný.

Jaroslav Gründler

Malta a iné destinácie

Žatva v našej obci sa tento rok skončila expresne rýchlo a skôr ako inokedy. Takže v tejto chvíli môže naplno vypuknúť masové šialenstvo s názvom dovolenka či sladké ničnerobenie. Niektorí majú možnosť rád ničnerobenie na kyslo. Ale to na veci nič nemení.

V najhoršom prípade pôjde o akýsi oddych. Poznám človeka, ktorý zastáva názor, že jeho žena môže pokojne oddychovať – pri nižšom pracovnom tempe. Zrejme sa pýtate, čo on? Možno to pracovné tempo pozoruje na tvári miesta. Z domáceho gauča.

Starší si pamätajú, ako sa u nás kedysi vo veľkom dovolenkovalo na malte. Vidíte dobre, malte s malým m. Nešlo totiž o ostrov, ale priamo maltu z miešačky. Doslova aj obrazne. Čo sa nestihlo počas roka, bolo treba dotiahnuť v lete, v rámci dovolenky. Postaviť, opraviť, upraviť. A po troch týždňoch takejto bohumilovej činnosti si človek mohol konečne ísť aspoň trochu oddychnúť späť do zamestnania.

Vrátim sa k tej naozajstnej Malte. Istá občianka od nás tam vlni strávila zopár sl-

nečno-oddychových dní. Samozrejme, po návrate sa jej pýtali, ako bolo a čo ju prekvapilo. Pred odchodom sa drvila angličtinu, aby vedela aspoň čosi potrebné vyblabotať. A predstavte si, takmer ju nepotrebovala. V reštaurácii ju totiž obsluhovali Slováci.

Miestni podnikatelia ich vraj zamestnávajú radi. Pretože domáci sú leniví a kradnú, zatiaľ čo Slováci presne naopak. Sú pracovití a nekradnú. Zaujímavé, doma sa správajú celkom inak.

Pozrime sa teraz spolu na chvíle za hranicami našej republiky i za hranicami všedných dní očami štatistiky. Tá sa motá všade okolo nás. Podľa spomínanej štatistiky sú, čo sa týka mŕtvačiny peňazí na dovolenky, významné rozdiely. Nielen medzi jednotlivcami, ale aj priamo celými národmi.

Tak napríklad vlni Slováci absolvovali 5,7 milióna dovolenkových ciest, z toho tretinu do zahraničia. Priemerné náklady na osobu pritom boli 207 eur doma a 571 v zahraničí. To znamená, že dovolenka za hranicami je skoro tri razy drahšia. V reštaurácii tam na-

šinec príliš nevyskakuje, taký Luxemburčan v nej minie skoro tri razy viac. Ale naložili sme aspoň Čechom. Minuli sme o sto percent viac. Takí sme my, Slováci, gavalieri.

Podľa toho, čo som sa dozvedel, v našej obci sme vlni mali jedného rekordéra. Ten za necelý týždeň pobytu v Taliansku bol ľahší skoro o 3 000 eur. Z toho 2 000 mu ukradli.

Poznám človeka, ktorý sa živí tým, že krúti volantom kamióna. A ten človek, predstavte si, sa chystá na dovolenku s rodinou autom po Európe. Spýtal som sa ho, či toho šoférovania nemá počas roka vyše hlavy. A on, vraj v osobnom aute je to vlastne oddych. Nech sa páči.

Zvláštnou dovolenkovou kategóriou je balenie. V takejto veci ťažko radiť. Skúste sa však pri tejto činnosti aspoň nepohádať. Prípadne manželku či frajerku presvedčiť, že všade majú obchody. Že si treba vziať len polovicu zo zamýšľaného obloženia. A naopak, dvojnásobok peňazí. Okrem toho, nech vás slnko nespáli už v prvý deň. Skrátka, nech sa darí. Aj pri vybalovaní opäť doma.

Oskar Král

O umení čakať

Nepatrím práve k tým, ktorí zvyknú neustále porovnávať súčasnosť s minulosťou, pričom adorujú časy minulé. Prichádzam, že spomienkový optimizmus predstavuje účinný spôsob proti hlavy bólu, sprevádzajúceho tlak doby a v nej dominujúce ustavičné preteky s časom. Jedna vec mi však v tomto kontexte predsa len napadá. V porovnaní s minulosťou, zabudli sme čakať. Nevieime čakať. Nechce sa nám čakať. Umenie čakať neláka.

Pri popise diagnózy hrozí, že človek sklzne do lacných floskúl a povrchných zdôvodnení. Ale o víruse rýchlosti, ktorý nám bráni učiť sa umeniu čakať, je treba hovoriť. Napríklad pri výchove detí. „Toto chcem. Aj toto chcem. Kúpiš mi toto?“ mojej najmenšej, päťročnej, dcérke sa pri pozieraní reklám počas detských programov často nezatvorila ústa. „Katka, ale toto všetko nemôžeš, to treba kúpiť a na

to nemáme peniaze. A aj tak sa nemôžeš naraz hrať s viac ako jednou hračkou, ktorých máš už teraz dost,“ zvyknem spolu s manželkou odpovedať. „Ale ja to chcem,“ odpovedá. Nezvykneme uhnúť. Ešte dlho bude vo veku, kedy rýchlosť jej života máme v rukách my, rodičia. A môžeme ho držať na uzde.

Kto čaká, nájde. Pochopí hlbšie pravé životné hodnoty ako ten, koho čakanie irituje. V minulosti sme sa čakať učili napríklad pri čítaní knihy. Najmä autori klasických literatúr sa pri písaní nikam neponáhľali. Ak sa chce čitateľ pri ich románoch dopracovať k rozuzleniu deja, vyžadovalo si to nielen jeho pozornosť, ale aj čas. Ten, kto čítal a najmä dočítal takých Bratov Karamazovcov, vie svoje. Ale doba sa aj tu mení. Tak ako napísal jeden múdry pozorovateľ života, kým za Dostojevského pršalo v jeho románoch desať

strán, v tých súčasných často „prší“ maximálne pár viet a ani to nepostrehneme.

Koreňom brutálneho zrýchľovania sveta sa vo svojej knihe Tyrania okamihu venuje nórsky sociálny antropológ Thomas Hylland Eriksen. Úspech. Peniaze. Sex. Zdravie. Pokoj. Aj z reklamy všade okolo nás kričí, že máme chcieť všetko hneď. Žiadne čakanie. Vraj len vtedy budeme šťastní. A tak sa za všetkým ženieme. Rýchlosť dominuje. Stále niekam bežíme. Ale nikdy nikam nedorazíme. Maximálne tak do ambulancií psychiatrov.

Oscar Wilde svojho času povedal: „Je len jediná vec, ktorá je horšia od toho, že máme málo času. A síce že nemáme žiaden čas.“ Pekne to znie, že? Ale kto z nás dokáže spomaliť a čakať?

Najdôležitejším predmetom v škole, v ktorej sa učí umeniu čakať, je trpezlivosť. Dokážeme byť v tomto svete trpezliví?

Jozef Mak, ml.

Novinky z Petržalky priamo do mobilu

Chceme mať informácie rýchlo, nechceme sa zdržiavať ich zdĺhavým hľadáním. A – predovšetkým chceme dostať tie informácie, ktoré naozaj potrebujeme. Preto sa petržalská samospráva rozhodla pre zaujímavú novinku – SMS notifikáciu.

Služba je skvelou pomôckou pre tých, ktorí majú záujem dostávať aktuálne informácie z našej mestskej časti formou SMS správy. Aké informácie to budú, o tom rozhodne každý sám, podľa svojho záujmu. Občan si môže zvoliť, že bude dostávať správy zo svojho blízkeho

okolía, alebo si vyberie aktualitu z kultúry, športu či zo života v samospráve alebo informácie o

verejných vyhláškach, prípadne verejnóm obstarávaní a iné. Na výber je až desať kategórií.

Ako používať SMS notifikáciu?

SMS notifikácia sa nachádza v pravom hornom rohu webovej stránky MČ Petržalka, nad

kalendárom udalostí. Ak ešte nie ste v službe zaregistrovaní, kliknite na Zaregistrujte sa. Potom vyplníte potrebné kolónky (e-mailová adresa, heslo a overenie hesla). Nakoniec kliknite

na Registrovať. Po úspešnej registrácii sa môžete prihlásiť do SMS notifikácie na našej webovej stránke zadáním e-mailu a hesla a kliknutím na Prihlásiť.

(tod)

A.I.I. Technické služby s.r.o. prijme ihneď

- **MECHANIK** nákladných vozidiel - 840/1 111 € mesačne brutto
- **DISPEČER** prevádzky - 1 400 € mesačne brutto
- **VODIČ „C“** nad 3,5 t - 840/ 1 111 € mesačne brutto
- **VODIČ „B“, „T“, PILČÍK** - 638/824 € mesačne brutto
- **KOSEC** ručný krovinoz, **KUBOTA** - 588/752 € mesačne brutto
- **RUČNÝ PRACOVNÍK** ručné čistenie - 520/657 € mesačne brutto
- **UPRATOVAČKA** - vodič. preukaz „B“ - 670 € mesačne brutto

Základná zložka mzdy a podľa skúseností a schopností
+ variabilná zložka

Údržba ciest, komunikácií a zelene v BA
Cankovová 0948/916 727, cankovova@aii.sk

VÝMENA stúpačkových rozvodov kanalizácie, vody a plynu v bytových domoch

Realizácia 13 bytov nad sebou za 1 deň!

FRIVAN, s.r.o., Komenského 28, 083 01 Sabinov, tel.: 0915 919 000

<http://www.frivan.sk/>

ČERSTVÉ PRÍLEŽITOSTI. PRIHLÁSA SA HNEĎ!

Muchovo nám. 4
Bratislava
Petržalka

ČERSTVÁ PONUKA PRÁCE

- **Vedúci oddelenia pekárne**
mzda 576 € brutto + pravidelná variabilná zložka mzdy až do výšky 324 € + príplatky za soboty a neделе
- **Pekár**
mzda 576 € brutto + pravidelná variabilná zložka mzdy až do výšky 274 € + príplatky za soboty a neделе
- **Pracovník oddelenia lahôdky**
mzda 576 € brutto + pravidelná variabilná zložka mzdy až do výšky 274 € + príplatky za soboty a neделе
- **Pracovník oddelenia mäsa**
mzda 576 € brutto + pravidelná variabilná zložka mzdy až do výšky 274 € + príplatky za soboty a neделе
- **Pracovník predaja čerstvých rýb**
mzda 576 € brutto + pravidelná variabilná zložka mzdy až do výšky 274 € + príplatky za soboty a neделе
- **Predavač/pokladník**
mzda 576 € brutto + pravidelná variabilná zložka mzdy až do výšky 139 € + príplatky za soboty a neделе
- **Hlavný pokladník**
mzda 576 € brutto + pravidelná variabilná zložka mzdy až do výšky 274 € + príplatky za soboty a neделе

BILLA, súčasť skupiny REWE Group, je úspešný potravinový reťazec na medzinárodnej úrovni s predajňami v 6 európskych krajinách. Našich zákazníkov sa snažíme získať šírkou nášho sortimentu, kvalitou poskytovaných služieb a vždy ochotným personálom.

V prípade vášho záujmu pošlite svoj životopis na adresu BILLA s.r.o., Bajkalská 19/A, 821 02 Bratislava, e-mailom na praca@billa.sk alebo sa informujte telefonicky na čísle **0910 836 603** alebo v predajni BILLA. Zasláním svojho životopisu vyjadrujete ako dotknutá osoba svoj slobodný a dobrovoľný súhlas na účel vašej evidencie v databáze uchádzačov o zamestnanie počas 1 roka. Ako dotknutá osoba máte právo svoj súhlas kedykoľvek odvolať. Kontaktnazodpovednú osobu je osobneudaje@billa.sk. Bližšie informácie o ochrane osobných údajov získate na www.billa.sk v časti Kariéra.

BILLA

Kontakt: e-mail: praca@billa.sk
tel.: +421 910 836 603

REWE
GROUP

Novinky v knižnici

Miestna knižnica Petržalka sa snaží predstavovať vo svojich priestoroch zaujímavé výstavy. Počas tohto leta môžu záujemcovia navštíviť hneď dve. Prvá je určená pre všetky deti, ktoré zavítajú do sveta ilustrácií víťazných prác z BIB 2017, druhá pre všetkých Petržalčanov i Bratislavčanov, ktorí sa dozvedia niečo nové o mestskej časti Petržalka.

BIB, Bienále ilustrácií Bratislava, je najvýznamnejšie podujatie výtvarného umenia a ilustrácie pre deti v celosvetovom kontexte. Prvý ročník sa uskutočnil v roku 1967 a odvtedy sa koná v Bratislave každé dva roky. Vždy na jeseň sa na ňom stretáva to najlepšie z ilustrátorskej oblasti. Bienále predstavuje mozaiku najlepších ilustrácií detských kníh z celého sveta. V roku 2017 sa na podujatí zúčastnilo 373 ilustrátorov zo 49 krajín z celého sveta, prihlásených bolo 488 kníh a 2 657 ilustrácií. Celkovým víťazom ceny Grand Prix 2017 sa stal Ludwig Volbeda z Holandska za ilustrácia Vtáky. V medzinárodnej súťaži uspeli aj slovenská výtvarníčka Daniela Olejníková, ktorá získala cenu Zlaté jablko za ilustrácie do kníh Útek a Hávedník a Peter Uchnár, ktorý získal Cenu detskej poroty za ilustrácie do knihy Peter Pan. Až do konca augusta je možné obdivovať víťazné práce BIB 2017 v rodinnej pobočke Miestnej knižnice Petržalka,

ka, Prokofievova 5. Úžasným bonusom je okrem ilustrácií možnosť pozrieť si kolekciu sto kníh, ktoré pochádzajú od ocenených autorov. Výstavu zapožičala Miestnej knižnici Petržalka Bibiana Medzinárodný dom umenia pre deti, hlavný organizátor súťaže.

Petržalka, ako najväčšia mestská časť, v súčasnosti so 120 000 obyvateľmi, sa neustále mení. Presvedčiť sa o tom môžete na výstave Novodobá Petržalka – Petržalka 1999-2000. Výstava je spoločným projektom Miestnej knižnice Petržalka a Katedry etnológie a muzeológie Filo-

zofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave, s podporou Mestskej časti Bratislava-Petržalka. Prináša zaujímavosti z oblasti školstva, kultúry, zdravotníctva a iné z obdobia deväťdesiatych rokov 20. storočia. Výstavu, ktorá je vo forme tematických informačných panelov, dopĺňajú spomienkové predmety z petržalských domácností. Prístupná je do 31. augusta v pobočke Miestnej knižnice Petržalka na ulici Turnianska 10 v čase otváracích hodín knižnice.

(tod)

foto: archív

Slávnostný koncert víťazov hudobných súťaží

Koncert víťazov členských súťaží EMCY Slovakia bol začiatkom prázdnin prehliadkou a reprezentáciou vysokej úrovne slovenského umeleckého školstva. Na podujatí v Zrkadlovej sieni Primaciálneho paláca sa predstavili výnimočne talentovaní mladí hudobníci všetkých stupňov našich umeleckých škôl, ktorí v minulom roku získali titul laureát súťaže z niektorej z jedenástich členských súťaží EMCY.

Takmer dvojhodinový program zaujal vynikajúcimi výkonmi sólistov, ktoré spestrilo komorné duo ZUŠ Márie Hemerkovej, Košice Judita Gajdošová (husle), Benedikt Lukáš (gitara) skladbami Niccolò Paganiniho Cantabile a Jacquesa Iberta Parabola č. 1. Árie Giacomo Pucciniho O mio babbino caro a Charlesa Gounoda Ah! je ris de me voir si belle v podaní Veroniky Bilovej VŠMU Bratislava potvrdili výrazný spevácky talent. Obdivuhodne vyzneli skladby interpretované cimbalistkami. V sólovej hre vynikli Barbora Gbúrová ZUŠ Jantárová, Košice, Ema Tresová ZUŠ Bernolákova, Košice a najmä muzikálne cítiaca Beata Kopačková ZUŠ Jozefa Kresánka. Klaviristi predniesli z bohatého repertoáru aktuálne skladby S. Majkpara, A. Boudu interpretovala Ema Somolányiová zo ZUŠ Jána Albrechta, F. Chopina, B. Bartóka s vlastnou originalitou stvárnil Zoltán Simon ZUŠ – MAI Filakovo a R. Schumanna s precíznosťou zahral Pavol Bohdan Zápoťochy zo ZUŠ Martin. V husľovej hre vynikol mladý virtuóz Viktor Knap zo SZUŠ Renáty Madarás-

zovej Senec, Sonátou op. 3, č. 12 Niccolò Paganiniho zožal mimoriadny úspech. Aj ďalšia huslistka, Magdaléna Štefaničová zo ZUŠ Jozefa Kresánka, s ľahkosťou zvládla nádherný Koncert pre husle a orchester e mol Félix Mendelssohna-Bartholdyho. Z ďalších sólistov sme obdivovali hru gitaristu Timoteja Stredňanského zo ZUŠ Ladislava Mokrého, Topoľčany, v hre na kontrabas Lukáša Lenča zo ZUŠ Jozefa Kresánka, na zobcovej flaute sa predstavila Katarína Nedelková zo ZUŠ sv. Cecílie, Bratislava a na saxofóne Emil Turkič zo ZUŠ Levice. Koncert poukázal na pozoruhodné výsledky, ktoré svojou usilovnosťou a talentom dosiahli mladí adepti hudobného umenia. Ich hudobné atribúty, hra a interpretácia skladieb dosahovali profesionálnu úroveň. Organizátori EMCY Slovakia zorganizovali toto podujatie pod záštitou riaditeľa Slovenskej filharmónie Mariana Lapšanského. Za úspešnú realizáciu a propagáciu podujatia patrí poďakovanie všetkým organizátorom a zúčastneným. (bd)

PhDr. Božena Dlháňová, DiS. art.

Prečítané leto

Vraj deti v lete veľmi nečítajú. V Petržalke táto veta určite neplatí.

V júli pobočky Miestnej knižnice Petržalka navštívilo vyše tisíc detí do 15 rokov a vypožičali si takmer 7 500 detských kníh.

Okrem toho počas prázdnin v pobočkách organizujú tematické týždne s názvom prečítané leto. Deti si počas týchto akcií nielen čítajú, ale sa aj zahrajú či prejavia svoju tvorivosť. V týždni od 13. augusta je téma O meste, do konca prázdnin budú ešte nasledovať témy O chudobe a O odvahe. Bližšie informácie nájdete na webe knižnice.

(tod)

Odpovedá právnik

JUDr. Jaroslav Gründler
grundler@chello.sk

Zmena formy správy

Chcela by som vedieť, prečo náš bytový dom musí spravovať pred rokmi zvolený predseda, ktorý nezvláda svoju funkciu. Najlepšie by bolo, keby sme mali cudzieho správcu. Niektorí majitelia bytov tvrdia, že keď sme sa raz rozhodli pre spoločenstvo, zmeniť sa to dá len ťažko, bránia tomu vraj všelijaké paragrafy. Ďakujem za odpoveď.

Lucka (gmail.com)

Ospráve domu rozhodujú vlastníci, preto odpoveď na otázku hľadajte vo vlastných radoch. Pokiaľ máte problémy s predsedom spoločenstva, ktorý nezvláda svoje povinnosti, zákon č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), umožňuje jeho odvolanie. Predsedu odvoláva zhromaždenie nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Ak je predseda odvolaný, alebo sa skončilo funkčné obdobie predsedu z dôvodu zániku jeho vlastníckeho práva k bytu, alebo k nebytovému priestoru v dome a nie je súčasne zvolený nový predseda, ak sa predseda vzdá funkcie, alebo ju nie je schopný vykonávať z iných dôvodov najmenej po dobu troch po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov, do zvolenia nového predsedu vykonáva funkciu predsedu člen rady určený radou.

Pokiaľ je dôvodom iba vyšší vek vášho predsedu a nemáte vhodného kandidáta na tento post, je tu možnosť niektoré služby zabezpečiť externou cestou, prirodzene so zmluvne stanoveným trvaním a predmetom výkonu. Skvalitniť vlastnú správu domu sa dá rôznymi spôsobmi,

Jednou vetou

Pani E. (gmail.com): Príspevok na výživu rozvedeného manžela je podmienený neschopnosťou rozvedeného manžela samostatne sa živiť a faktom, že takéto poskytovanie príspevku nie je v rozpore s dobrým mravom (neodvodzuje sa len od skutočných a potenciálnych zárobkových možností, ale aj od jeho majetkových pomerov). Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Súd pri rozhodovaní prihliada aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu manželstva, ako aj na ďalšie správanie sa bývalého manžela, ale aj na jeho schopnosť a možnosti. Z daných informácií nie je možné zaujať stanovisko. Odporúčam požiadať o právnu pomoc advokátsku kanceláriu.

Bezplatná právna poradňa poskytuje informácie k problematike obsiahnutej v adresných otázkach. Autor nepreberá zodpovednosť za komplexnosť odpovedí, nakoľko tieto sú limitované formuláciou otázok.

napríklad aj objednaním si špecializovaných služieb od iného subjektu (tzv. outsourcing). Nikde nie je povedané, že spoločenstvo musí všetky služby spojené so správou domu zabezpečovať kompletne a s vlastnými silami.

Zákon zakotvuje inštitút povinnej správy bytového domu, pričom na správu domu nesmú byť dohodnuté súčasne viaceré formy. Znamená to, že na správu v jednom dome môže byť uzavretá zmluva len s jedným správcom, alebo iba jedna zmluva o spoločenstve. Pokiaľ si svoj bytový dom nedokážu, alebo nechcú spravovať vlastníci sami, prichádza do úvahy správcovská spoločnosť. Prirodzene, že rozhodnutie je v rukách vlastníkov, ktorí svoj názor vyjadrujú hlasovaním na zhromaždení, resp. písomným hlasovaním. Ak vlastníci hlasujú o zmene formy výkonu správy, prijímajú rozhodnutia na zhromaždení dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov v dome. Požadované kvórum platí aj v prípade písomného hlasovania, kedy podpis vlastníka na hlasovacej listine potvrdia najmenej dvaja overovatelia zvolení na zhromaždení vlastníkov, pričom podpis vlastníka môže overiť aj notár alebo obec. Podotýkam, že zvolať zhromaždenie má právo štvrtina vlastníkov, ak na ich žiadosť nezvolala zhromaždenie rada do 15 dní od doručenia žiadosti.

Podľa § 7d ods.1 písm. a) zákona sa spoločenstvo zrušuje dňom uvedeným v rozhodnutí zhromaždenia o zrušení spoločenstva, inak dňom, keď bolo toto rozhodnutie prijaté. Ku dňu zrušenia musí byť uzavretá zmluva o výkone správy, nakoľko dom nemôže byť bez správy. Zhromaždenie hlasovaním rozhodne, či k zrušeniu spoločenstva dôjde s likvidáciou alebo bez likvidácie. Nakoľko pre laika sa môže zmena formy správy domu javiť ako problémová, odporúčam rozhodnutie si pred realizáciou dôkladne premyslieť, prípadne osloviť osobu známu problematiky.

Krimipribehy, fakty, štatistiky

Hovoríme s veliteľom mestskej polície v Petržalke

Cyklohlíadky v oddychových zónach

Letné dovolenky a prázdniny ukrajujú z druhej polovice, ľudia nasávajú slnečné dni plnými dúškami. Aké sú najčastejšie priestupky proti verejnému poriadku v tomto období nám v krátkom rozhovore priblížil **Mgr. Ladislav Fatura**, veliteľ Expozitúry Bratislava V mestskej polície Bratislava.

Letná sezóna je v plnom prúde. Ako ste sa na ňu pripravili, najmä pokiaľ ide o oddychové lokality Tyršovo nábrežie, kúpalisko Matador, Draždiak a ďalšie?

■ V rámci letnej turistickej sezóny je výkon hliadok viac zameraný na priestor, kde chodia Bratislavčania za oddychom. V našom prípade to je Tyršovo nábrežie a Mágio pláž, Sad J. Kráľa, Veľký a Malý Draždiak, ale aj Čunovské jazerá a, samozrejme, aj koruna hrádze. V letnom období nasadzujeme do výkonu aj cyklohlíadky, ktoré kontrolujú najmä dodržiavanie verejného poriadku vo vyššie uvedených lokalitách.

S akými porušeniami všeobecne záväzných nariadení sa pri výkone svojej služobnej činnosti počas tohto leta najčastejšie stretávate?

■ Nedá sa jednoznačne povedať, že sa vo zvýšenej miere porušujú všeobecne záväzné nariadenia mesta alebo mestskej časti Petržalka. Je pravda, že viac oznamov smeruje na dodržiavanie otváracích hodín prevádzok, ktoré majú vonkajšie terasy, na kúpanie psov vo Veľkom Draždiaku, čo je v zmysle VZN MČ Petržalka zakázané. Ale nedá sa povedať, že to apriori súvisí so sezónou.

Na inom mieste prinášame upozornenie štátnej polície, ktorá poukazuje na

riziko ohrozenia zdravia a životov detí ponechaných v motorových vozidlách. Venujete sa tejto problematike, prípadne aj v spolupráci so štátnou políciou?

■ Prirodzene, naši policajti sledujú aj odstavené vozidlá na parkoviskách a kontrolujú, či v nich nie je dieťa alebo zvieratka bez dozoru, lebo by mohli byť v teplom počasí v ohrození života.

Počas leta vidieť na uliciach viac detí s „kľúčikom na krku“, zvýšené je aj riziko vykrádania motorových vozidiel či bytov. Zamieriate sa v tejto súvislosti aj na situačnú prevenciu?

■ V rámci hliadkovej služby policajti preventívne pôsobia vo svojich pridelených obvodoch. Keď máme od kolegov z policajného zboru informáciu, tak sa venujeme aj oblastiam, v ktorých sa zvýšil nápad trestnej činnosti akéhokoľvek druhu. Vzájomná spolupráca je na veľmi dobrej úrovni.

Ako vyznieva štatistika za prvý polrok 2018, najmä pokiaľ ide o porušovanie všeobecne záväzných nariadení?

■ Zatiaľ naša expozičúra eviduje 113 porušení VZN. Ťažisko tvoria priestupky na úseku znečisťovania verejného priestranstva a hneď za nimi sú priestupky súvisiace so psami a nedodržiavanie záverečných hodín. (igr)

Viete, že...

... v čase od 9. 7. do 5. 8. nahlásili v našom kraji krádež 32 motorových vozidiel, z toho v Petržalke 5 (Pečnianska, Antolská, Vyšehradská, Holíčska, Kopčianska)? V noci

ukradli 28 a cez deň 4 autá. Ukradli aj štvorkolku, dodávku, 3 motocykle, 2 skútre a jedno nákladné vozidlo. V dňoch 15., 18., 22., 27. - 31. júla a 3. augusta krádež auta nehlásili.

Volajte 158!

Kriminálna polícia sa obracia na občanov so žiadosťou o pomoc pri pátraní po týchto osobách. Akékoľvek informácie oznámte na najbližšom policajnom útvere, alebo na bezplatnom telefónnom čísle 158.

Marián VÉGH (34)
z Abraháma,
okres Galanta

Popis osoby: 175 cm vysoký, strednej postavy, čierne vlasy.

Na menovaného vydal Okresný súd Galanta príkaz na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody pre prečin zanedbania povinnej výživy. Menovaný žije ako bezdomovec, má vzťah k Bratislave.

Justín ČERVENÁK (54)
z Budmeríc

Popis osoby: 170 cm vysoký, športová postava, plešina, krátke, v záhlaví prešedivé blond vlasy, modré oči, oholený na hladko.

Zvláštne znamenie: zhrubnuté hánky na rukách po boxovaní.

Menovaný je nezvestný od novembra 2011, kedy odišiel z miesta trvalého pobytu.

Jaroslav Gründler, foto: (archív polície)

Plávam rýchlejšie ako behám

Športovec telom i dušou, verný fanúšik FC Petržalka, srdcom Petržalčan, milujúci manžel, otec a dedo. Nič výnimočné, povieť si. Až s tým rozdielom, že **Stanislav Horínek** (66) je telesne postihnutý. O ľavú ruku aj nohu prišiel nešťastnou náhodou pri nastupovaní do vlaku. No aj napriek tomu nestratil chuť do života a voľný čas venuje plávaniu, tenisu a svojim dvom vnučkám. V máji sa zúčastnil na plaveckej 12-hodinovke v Petržalskej plavárni, ktorú organizovala mestská časť Petržalka ako súčasť Dní Petržalky a podal skvelý výkon. „*Bol som najkripelsejším účastníkom maratónu,*“ hovorí s úškrnom a pritom ukazuje na protézu nohy.

Na plaveckom maratóne ste odplávali 3 kilometre. Váš plavecký výkon by vám závidel ne jeden „zdravý“ plavec...

■ K športu som bol vedený od malička. Vyrastal som v starej Petržalke pri Dunaji a v lete nebolo dňa, kedy by sme s kamarátmi nepreplávali riekou krížom-krážom. Okrem plávania som sa venoval pozemnému hokeju, kde som hral prvú ligu za Lokomotivu Rača. Po úraze som v rámci rehabilitácie začal chodiť na plaváreň stavebnej fakulty, kde môj brat pôsobil ako správca Telovýchovných zariadení. A tam sa moja vášeň k plávaniu prehĺbila. Všimli si ma tam telesne postihnutí plavci, ktorí tam trénovali, a ponúkli mi, či sa nechcem pridať do ich tímu. Ponuku som prijal a postupne sa mi podarilo vyhrať plavecké preteky za telesne postihnutých na niekoľkých majstrovstvách Slovenska.

Nie je pre vás plávanie náročné?

■ Vôbec nie. Je to také isté, ako behanie, len s tým rozdielom, že ja rýchlejšie plávam, ako behám. Zaplávam všetky

olympijské štýly – prsia, kraula, znak aj motýlika. Samozrejme, bez manželky by som to nezvládol. Stále pri mne stojí a podporuje ma vo všetkom, čo robím.

Kedy sa vám stal tento úraz?

■ Mal som vtedy len 32 rokov. Celý život som robil pre železnice, ktoré sa mi stali osudnými. S tímom sme sa chystali ísť hrať finále slovenského pohára v pozemnom hokeji do Trenčianskych Teplíc a pri naskakovaní do vlaku som spadol na koľaje. Už sa tomu nedalo zabrániť,

vlak ma pripravil takmer o celú ruku aj nohu, no žijem, a to je hlavné. Bolo to ťažké obdobie, ale nemohol som to vzdať. Doma ma čakala manželka, trojročná dcéra a ročný syn.

Ako spomínate na starú Petržalku?

■ Na to obdobie spomínam veľmi rád. Vyrastal som pri Sade Janka Kráľa v rodinnom dome s ďalšími tromi súrodencami. Študoval som na Strednej priemyselnej škole strojníckej na Fajnorovom nábreží, kam som chodieval cez

park. Keď bola zima alebo pršalo, cestoval som autobusom. Počas celoplošnej asanácie Petržalky nám zbúrali dom presne týždeň pred Nežnou revolúciou. Po strednej škole som začal študovať na Stavebnej fakulte SVŠT v Bratislave. Zamestnal som sa v Československých dráhach, kde som mal na starosti projektovú prípravu stavieb. Po úraze som však musel presedlať z fyzickej práce na kancelársku. Tento rok, 1. januára, som s prácou skončil, ako najstarší pracovník ZSSK CARGO.

Takže teraz si užívate zaslúžený odpočinok...

■ Voľný čas venujem športu a svojim vnučkám a vnukom. Hrávam s kamarátmi tenis a vnučky (12 a 8 rokov) a staršieho vnuka (5 rokov) brávam na prechádzky a pla-

váreň. Vzhľadom k svojmu telesnému postihnutiu mi najviac vyhovuje bazén na stavebnej fakulte, lebo celý má hĺbku viac ako dva metre, tak, že ľudia v ňom nezastavujú, ale plávajú nepretržite. Tiež rád chodím plávať na Draždiak a keď je prijateľné počasie, tak ho od vodných bicyklov po protihĺhlú zátoku pri hoteli preplávam tam aj späť, čo je viac ako 1,5 km.

Páči sa vám život v Petržalke?

■ Som hrdý Petržalčan a na Petržalku nedám dopustiť. Dokonca na retiazke nosím zlatý prívěsok s logom Petržalky. Samozrejme, sú veci, ktoré by som rád zmenil a vylepšil, ale život tu sa mi páči, lebo tu som skutočne doma.

*Mária Halašková
foto: autorka*

DOBRÝ STAROSTA MUSÍ PLNIŤ SĽUBY

OLIVER KRÍŽ

Kandidát na starostu Petržalky

Objednávateľ: MLADÁ PETRŽALKA – lokálna strana, Fedinova 5, 851 01 Bratislava – Petržalka, IČO: 42364078. Dodávateľ: eggheads s.r.o., Betliarska 12, 851 07 Bratislava, IČO: 46241027.

**MLADÁ
PETRŽALKA**
VŽDY NA VAŠEJ STRANE

Nechodia vám Petržalské noviny? Kontaktujte nás: tel: 02/62 80 11 82, mail: petrzalskenoviny@gmail.com

Brankára Valacha potešilo prvé čisté konto

V štyroch dueloch nového ročníka II. futbalovej ligy absolvoval kompletnú 90-minútovú porciu a prispel k zisku deviatich bodov. Reč je o brankárovi FC Petržalka **Frederikovi Valachovi**, ktorý v lete prišiel na pravý breh Dunaja z ŠK Slovan. Po zápase FC Petržalka - FC ŠTK 1914 Šamorín (3:0), keď je nováčik súťaže po 4 kolách na skvelom 3. mieste, sme mu položili niekoľko otázok.

Ako sa vyvíjala vaša doterajšia futbalová kariéra?

■ Som rodákom z Levíc, kde som robil aj prvé futbalové kroky. Potom som prešiel do Senice, kde som pôsobil v dorasteneckých kategóriách a posledné tri roky som strávil v ŠK Slovan. Tam som pendloval medzi juniorkou, dorastom a A-mužstvom. V lete som prestúpil do FC Petržalka. Na novom pôsobisku sa cítim výborne, našiel som tu skvelý kolektív, rovnako výborný je aj celý realizačný tím. **Z brány máte dobrý výhľad na celé ihrisko, ako ste videli zápas so Šamorínom?**

■ Po dvoch prehrách v rade, v lige v Komárne (0:2) a v 2. kole Slovaft Cupu v Malže-

niciach (1:3) sme dosť potrebovali vrátiť sa na víťaznú cestu. Som veľmi rád, že sa nám to podarilo, myslím si, že hlavne v druhom polčase sme potešili našich skvelých priaznivcov kvalitným výkonom a celkovo tromi gólmi v bráne súpera. A osobne ma teší prvé čisté konto v tomto ročníku.

Aj na tomto víťazstve máte veľkú zásluhu, lebo predovšetkým v prvých 25 minútach ste za stavu 0:0 súperovým hráčom zneškodnili tri strelecké príležitosti...

■ V bráne som na to, aby som mužstvo svojimi zá-krokmi podržal. Keď sme po necelej polhodine strelili prvý gól, tak sme sa upokojili, náš

výkon po prestávke už zniesol prísnejšie kritériá. Ovládli sme hru a Šamorín smerom dopredu sme už do ničoho nepustili.

V čom pocítujete najväčší rozdiel medzi III. a II. ligou?

■ Nechcem nejako podceňovať III. ligu, ale za druhou, ktorá je o dosť náročnejšia a rýchlejšia, o dosť zaostáva. Je to úplne niečo iné, v tejto súťaži sú všetky mužstvá vyrovnané, v každom zápase sa musí ísť na sto percent. V II. lige sa nedá nič zľahčiť.

Čo pre vaše mužstvo znamená návrat Petra Petráša z FK Inter?

■ Petráš je výborný stopér,

hráč, ktorý z futbalu ovláda doslova všetko. Pred ním sa mi chytá veľmi dobre, takže aj z tohto hľadiska mám menej práce.

V najbližšom 5. kole II. ligy bude v Stupave prítiažlivé mestské derby Inter - Petržalka. Čo si od neho sľubujete?

■ Na Inter sme sa dobre nalaďili víťazstvom nad Šamorínom. Do Stupavy pôjdeme skromne, pokorne, ale s veľkou túžbou podať čo najlepší výkon. Bude to určite zaujímavé derby, na jeho konci sa chceme tešiť z víťazstva.

Milan Valko

foto: Milina Strihovská

Dražba s podobizňou Halenára

Na počesť legendy petržalského futbalu sa rozhodlo vedenie klubu pripraviť na blížiaci sa derby zápas 5. kola II. ligy, v ktorom nastúpi Inter Bratislava proti FC Petržalka, špeciálnu sadu dresov s podobizňou Juraja Halenára. „Rozhodli sme sa takto vyjadriť rešpekt ikone klubu a uctiť si jeho pamiatku. Na prednej strane dresu bude zobrazená tvár Juraja Halenára, na zadnej strane, pod číslom, bude umiestnená menovka „Halénár“. Nie náhodou nastúpi naše mužstvo v tejto sade dresov práve proti Interu, v ktorom Juraj vstúpil do veľkého futbalu. Základná vyvolávacia cena dresu bude 50 eur. Výťažok z predaja bude venovaný Jurajovmu synovi Nicoloso-
vi,“ vraví generálny manažér FC Andrej Kalina. V dresoch s podobizňou Juraja Halenára nastúpi aj Inter, takže bratislavskí rivali sa spojili pre dobrú vec

mv

Štefečková má kompletnú medailovú zbierku!

Mimoriadne úspešné boli pre slovenskú reprezentantku Zuzanu Rehák-Štefečkovú majstrovstvá Európy v streľbe z brokových zbraní v rakúskom Leobersdorfe. Postupne na jej konto pribudli bronzová, dve strieborné a zlatá medaila, takže má kompletnú medailovú zbierku.

Najprv táto Petržalčanka získala bronz v trape. „Pred kvalifikáciou som na tejto nie jednoduchej strelnici v Leobersdorfe nemala vysnívanú bodovú métu. Ešte stále sa vyrovnávam s tým, že naša súťaž je od tohto roka dvojdňová a na 125 terčov. Samozrejme, človek túži streliť napríklad 121 terčov, ale 118 je môj tohtoročný osobák. Vzhľadom na to, že som väčšinu chýb vo finále spravila v šiestich terčoch, tak som so svojim

vystúpením spokojná. Áno, bezprostredne po finále som nebola nadšená, ale keď vám zavesia medailu na krku, tak to neboli nevydarené preteky.“ Zuzane Rehák-Štefečkovej sa darilo ešte viac v disciplíne mix trap, kde si s Erikom Vargom vybojovali striebornú medailu! A kov striebornej hodnoty dosiahla aj v dvojitom trape. Zverienka trénera Branislava Slamku sa tejto disciplíne venovala ešte na začiatku svojej úspešnej kariéry. To najlepšie v podaní dvojice slovenských reprezentantov prišlo na záver. Rehák Štefečková a Hubert Andrzej Olejnik sa v tímovom mixe dvojitého trapu, ktorý napokon nebol nomináčnymi pretekmi na budúcoročné európske hry v bieloruskom Minsku, stali majstrami Európy. „Z tohto

úspechu sa nesmierne teším, lebo bol pre nás s Hubertom, s ktorým sme spolu trénovali, vysnívaným. Ukázali sme Talianom, že to vieme aj v ich silnej disciplíne. Priznám sa, že som nečakala, že mi to pôjde až tak dobre a dosiahnem vo finále také čísla,“ povedala štvornásobná medailistka z tohtoročného európskeho šampionátu Rehák-Štefečková.

(mv)

foto: Milina Strihovská

Kližan získal šiesty titul

Petržalský rodák a slovenský tenista Martin Kližan sa suverénne stal víťazom turnaja ATP World Tour 250 Generali Open na antuke v rakúskom Kitzbüheli (dotácia 501 345 eur). Vo finále si za 69 minút poradil s, tiež kvalifikantom, Uzbekom Denisom Istominom 6:2, 6:2. Dvadsaťdvočlenný ľavák dosiahol šiesty titul na okruhu ATP v kariére, prvý od roku 2016. V tomto smere sa vyrovnal svojmu trénerovi Dominikovi Hrbatému. Zároveň si udržal stopercentnú finálovú úspešnosť. Kližan sa s Istominom stretol štvrtýkrát a víťazstvom vyrovnal vzájomnú bilanciu na 2:2, hoci jeden zápas hrali ešte pred 9 rokmi v Taškente mimo hlavného okruhu, aj to len dva gemy, kým Slovák skrečoval. Z Tirolska si odniesol prémiiu 89 435 eur pred zdanením a 250 bodov do rebríčka. „Po

tactickej stránke som podal maximálny výkon. Veľmi dobre som čítal hru súpera, jeho returny i servis. Plánom bolo držať ho na základnej čiare, aby mi nevstupoval do kurtu a nezačal ma rozháňať, lebo v tom je dobrý. Podarilo sa mi to perfektne, všetko sadlo, ako malo,“ povedal Kližan, ktorý má na okruhu ATP úctyhodnú finálovú bilanciu. „Je to naozaj super, k šiestim titulom vo dvojhre ešte treba prirátať štyri vo štvorhre pri štyroch pokusoch, takže celkovo mám pri desiatich finálových účastiach na konte desať titulov. Som strašne rád za tento titul a spôsob, akým som sa k nemu dopracoval. V prvom kole kvalifikácie to so mnou nevyzeralo dobre, prehrával som 4:6, 1:4, vo štvrtfinále som zasa odvrátil dva mečbaly súpera.“

(mv)

foto: www.stz.sk

Vargove zlato k výročiu STÚ

Slovenská triatlonová únia (STÚ) oslávila v tomto roku 30. výročie vzniku a aktuálne najlepší Slovák v tomto športe, Richard Varga, dosiahol najväčší úspech v histórii domáceho triatlonu - zlatú medailu na majstrovstvách Európy v šprinte v estónskom Tartu.

Dvadsaťšesťročný rodák z Petržalky zvíťazil suverénne - o jedenáť sekúnd pred Španielom Uxiom Abuinom Aresom.

„Vzhľadom na naše výročie ma osobne teší Rišov výsledok ešte viac. Je to veľký úspech pre slovenský triatlon. Bol som pri mnohých štartoch Riša Vargu a veľakrát mal preteky rozbehnuté nádejne, ale neskončili sa úspechom. Je to o to krajšie, že tento výsledok nečakal asi nikto - Rišo, jeho brat a tréner v jednej osobe Michal a ani ja,“ povedal prezident STÚ Jozef Jurášek, ktorý už roky býva v Petržalke. Dvojnásobný účastník olympijských

hier Varga úspechom prekonal očakávania prvého muža slovenského triatlonu. „Veril som, že sa umiestni v elitnej desiatke, ak by dopadol horšie, bolo by to sklamanie. Reálne mohol pri tej konkurencii skončiť šiesty či siedmy. Našťastie to vyšlo na zlatú medailu. Veľmi som to prežival. Konečne sa Rišo dočkal. Blízko bol na prvých európskych hrách v Baku, kde bojoval o titul až do približne 500 metrov pred cieľom. Takisto v Ženeve pred tromi rokmi skončil štvrtý, ale pokojne mohol získať aj striebornú medailu. Úspech v podobe zlatej medaily si rozhodne zaslúžil a verím, že veľa ľudí

mu to aj prišlo,“ myslí si skúsený funkcionár.

Jedenásty najlepší triatlonista z OH 2016 v Riu de Janeiro sa najbližšie presunul do škótskeho Glasgowu (8. - 12. 8.), kde sa uskutočnil európsky šampionát v olympijskom triatlone, čiže na vzdialenostiach 1 500 m plávanie, 40 km na bicykli a 10 km beh. Neskôr pôjde na Svetový pohár do Lausanne a Karlových Varov. Na záver sezóny absolvuje finále Svetovej série v austrálskom Gold Coast (12. - 16. 9.).

Úspech v Tartu Richard Varga dosiahol pod vedením českého trénera Luboša Bílka, s ktorým začal spolupracovať

pred touto sezónou. „Zlatá medaila je pre mňa po toľkých rokoch zadostučinením. Každý človek, aj v obyčajnej práci, potrebuje niekedy aj ocenenie. Mój tréningový proces sa pod novým trénerom veľmi nezme-

nil. Samozrejme, dal mi nejaké tipy, ktoré mi pomohli, najmä v sebavedomí. Veril som, že ideme dobrým smerom,“ doplnil Richard Varga.

(mv)

foto: Milina Strihovská

Slováci prehrali s Brazíliou až vo finále

Slovensko má striebornú medailu v malom futbale! O tento veľký úspech na majstrovstvách sveta menších žijúcich v Rakúsku a prizvaných reprezentácií zo susedných krajín sa zaslúžili hráči malého futbalu slovenskej UNILIGY, ktorá sa hráva na ihrisku FC Petržalka. Vo Viedni sa zišla solídna konkurencia 20 krajín. Viac nám o tomto úspechu povedal niekdajší úspešný absolvent strednej elektrotechnickej priemyselky na Hálovej ulici a odchovanec ŠK Slovan, 21-ročný Adam Nedorost.

„Mužstvá boli rozdelené do štyroch skupín po piatich účastníkoch a všetky stretnutia sa odohrali za jeden deň. Hralo sa 1x15 minút, už v základnej skupine, ktorú sme jasne vyhrali, sme ukázali vysoké ambície. Albánsko sme zdolali 2:0, obhajcov prvenstva Chorvátsko 4:0, Bulharsko 3:1 a Mexiko 6:1. Z každej skupiny dve najlepšie mužstvá postúpili do štvrtfinále, v ňom sme nad Sierra Leone vyhrali 2:0. V semifinále nás na našej víťaznej ceste nezastavil ani Afganistan, ktorý sme rozstrieľali 5:1. Vo finále sme

narazili na Brazíliu. Mojm gólom sme viedli 1:0, výborní technici z Južnej Ameriky však vyrovnali na 1:1 a napokon boli efektívnejší v penaltovom rozstrele, ktorý vyhrali 3:2. Brazílii zlato patrí zaslúžene, predsa len vo finále bola lepším mužstvom,“ priblížil nám priebeh turnaja Adam Nedorost. Za Brazíliu nastúpili aj hráči so skúsenosťami z prvej nemeckej či rakúskej bundesligy a bolo to vidno. Družstvá tvorili piati hráči v poli a jeden brankár. Slováci pred turnajom nemali žiadnu prípravu, zišli sa priamo v dejisku MS a poznali sa iba zo zápasov, ktoré hrajú proti sebe. Patrili medzi najmladšie tímy. Po jeho skončení každý hráč dostal striebornú medailu.

Kapitán tímu, Michal Caño, dodal: „Bol to šampionát menších žijúcich v Rakúsku, prišli aj minority z Nemecka a Švajčiarska. Keďže naša UNILIGA má výborné vzťahy s Rakúskym zväzom malého futbalu, dostali sme pozvánku, aby sme na tomto podujatí reprezentovali Slovensko. Sme veľmi radi, že sme na ňom tak výborne obstáli. Náš výber bol zložený z hráčov zo 4 rôznych klubov, ktoré u nás v UNILIGE pôsobia a v dobrej partii a pri víťaznom nastavení sme sa zastavili až vo finále.“

Strelci gólov družstva Slovenska: Jakub Ryban 9, Ladislav Pecko (syn býv. internacionála Slovana) 5, Adam Nedorost, Michal Caño po 4, Rado Drápal 1.

Slovensko vo Viedni reprezentovali: brankár Matej Soucek, Ladislav Pecko (Mystery MFC - klubová príslušnosť v UNI lige), Adam Nedorost, Christían Kurčík (N3M), Michal Caño, Jakub Ryban (1. FC Pressburg) Róbert Kmeťo a Rado Drápal (Red Devils). **Realizačný tím tvorili:** Ivan Krížek a Sabina Šeligová.

(mv)

foto: an

Slovan sa pripravuje aj s Hederom

Hokejisti HC Slovan Bratislava odštartovali v polovici júla spoločnú prípravu pred štartom KHL 2018/2019. Pre jediného slovenského účastníka nadnárodnej súťaže ide už o siedmy ročník v Kontinentálnej hokejovej lige.

„Belasi“ vstúpili do prípravy pod vedením nového trénera Vladimíra Országha v priestoroch zim-

ného štadióna v Petržalke, domovský stánok Slovana je totiž v týchto dňoch v rekonštrukcii. Práce na ZŠ Ondreja Nepelu by mali trvať až do 20. augusta. So Slovanom sa pripravuje aj nádejný obranca, iba 19-ročný petržalský rodák, Tomáš Hedera. V minulej sezóne bolo pre jedného z hráčov Slovana meranie síl s Ufou predsa len niečím výnimočné. Svoj bodový účet v KHL si totiž otvoril ďalší z mladíkov, ktorí pôsobili v projekte hokejovej reprezentačnej dvadsiatky, obranca Tomáš Hedera. Tento odchovanec bratislavského klubu sa stal navyše druhou hviezdou zápasu. „Mám veľkú radosť, že sa mi podarilo zapísať dve asistencie. Veď presadiť sa herne a bodovo v KHL pri tejto kvalite a konkurencii nie je jednoduché a zvlášť pre mladého hráča a nováčika, akým som ja“, uviedol vtedy Hedera. „V príprave tvrdo pracujem, aby som trénerom dokázal, že si zaslúžim miesto v kádri Slovana, kde je viacero výborných a skúsených hráčov.“

(mv)

foto: fb archív T. H.